

Attest fra Læge eller Jordemoder godtgør sin frugtsommelige Tilstand, hvorimod det ikke er en Betingelse, at hun er saa langt fremme i Svangerskabet, at hun kan begære Bidragssag rejst i Henhold til Lovens § 13. Det foreskrives imidlertid i § 17, at Sag angaaende Bidragspligt ufortøvet skal anlægges, og saadan Sag kan altsaa i dette Tilfælde anlægges, forinden den 6te Svangerskabsmaaned er forløben. I Overensstemmelse hermed har man i nærværende Forslags § 23, 2det Stykke gjort Kvindens Ret til at holde Manden tilbage betinget af, at hun har gjort eller ufortøvet gør Skridt til Fastslaaelse af Faderskabet i Henhold til Kapitel II i Forslaget til Lov om Børn udenfor Ægteskab, og det bestemmes, at Faderskabssag i dette Tilfælde, uanset Reglen i nævnte Lovforslags § 4, kan rejses, saa snart det ved Erklæring fra en Jordemoder eller Læge kan godtgøres, at Kvinden er besvangret.

Ifølge Lov Nr. 130—1908 § 17 og Lov Nr. 131—1908 § 11 afholdes Omkostningerne ved Arresten af den bidragspligtiges Forsørgelseskommune med Fattighjælps Virkning for ham. Hvis Sagsøgte i det i 2det Stykke omhandlede Tilfælde frifindes, afholdes Arrestomkostningerne af Moderens Forsørgelseskommune med Fattighjælps Virkning for hende, men saaledes at hendes Forsørgelseskommune har Ret til at faa sine Udlæg refunderet efter Reglerne i Fattiglovens § 27. I Stedet for disse Bestemmelser, der iøvrigt nu er modificerede ved Reglerne i Lov om offentlig Forsorg, foreslaas det i Paragraffens 3die Stykke, at de paagældende Udgifter, saafremt de ikke dækkes af henholdsvis den bidragspligtige og Moderen, afholdes som Delinkventomkostninger i Lighed med Udgifterne ved Afsoning, jfr. Forslagets § 20.

ad § 24.

Paragraffen svarer til Lov Nr. 130—1908 § 18 og Lov Nr. 131—1908 § 12; der har i Praksis været rejst Tvivl om, hvorvidt denne Bestemmelse alene rammer Personer, der driver Befordring som Næringsvej, eller ogsaa Personer — i Reglen Slægtninge eller andre nærstaaende — der ved økonomisk Bistand sætter den bidragspligtige i Stand til at forlade Landet. Hvis Bestemmelsen overhovedet skal have nogen praktisk Betydning, maa den omfatte ogsaa den sidstnævnte Gruppe Per-

soner, som netop er dem, der kan formodes at vide Besked med Faderens personlige Forhold, og for at undgaa Tvivl er der derfor foretaget en Redaktionsændring. Endvidere har man — ligeledes for at afskære Tvivl — tilføjet en Regel om, at man overfor disse Personer, der ved at hjælpe Faderen ud af Landet i Strid med hans Forpligtelse efter § 22 bliver tvungne Kautionister for ham, har samme Stilling som overfor de i § 22 nævnte Kautionister.

ad § 25.

Bestemmelsen svarer til Dels til Lov Nr. 130 — 1908 § 17, 5te Stykke, men foreslaas nu som gældende for alle Tilfælde, i hvilke fremtidig forfaldende Bidrag betales eller inddrives under eet med et samlet Beløb.

ad § 26.

For saa vidt angaar Finland, Island, Norge og Sverige foreligger der allerede en Konvention af 10. Februar 1931 angaaende Inddrivelse af Underholdsbidrag, jfr. Bekendtgørelse Nr. 324 af 28. December 1931. Det maa imidlertid anses for ønskeligt, at Justitsministeren paa et Omraade som det her omhandlede har en almindelig Bemyndigelse til at slutte Aftale med fremmede Regeringer som foreslaaet.

ad § 27.

Ved Lovens Ikrafttræden vil alle ældre Lovbestemmelser om Retsmidler til Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag m. v. bortfalde, selv om de ikke er udtrykkelig nævnt i Paragraffen, idet det er fundet uforment udtrykkelig at ophæve alle de Bestemmelser herom, der maatte findes paa forskellige Steder i Lovgivningen, saasom i Ægteskabslovene af 1922 og 1925 henholdsvis § 73 og § 8. Med Hensyn til Afsoning gælder dog stadig Stykke 2—4 i § 14 i Lov om offentlig Forsorg, medens i Henhold til Paragraffens 1ste Stykke Bestemmelserne i nærværende Lovforslag iøvrigt maa komme til Anvendelse paa de i den nævnte Lov omhandlede Underholdsbidrag.

Reglerne om Afsoning synes det naturligst at give tilbagevirkende Kraft ogsaa paa Bidrag, der er forfaldne før Lovens Ikrafttræden, naar blot ikke Afsoningsordren er udfærdiget, jfr. ogsaa § 19 i Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m.